06/03/2019

“Πραγματική νηστεία είναι η απομάκρυνσή μας από κάθε κακία”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κηφισίας, Αμαρουσίου, Ωρωπού και Μαραθώνος

Την ποιμαντορική εγκύκλιο για την περίοδο της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής εξέδωσε ο Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας, Αμαρουσίου και Ωρωπού κ. Κύριλλος. Μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος αναφέρει ότι: “η νηστεία δεν περιορίζεται μόνο σε αποχή από συγκεκριμένες τροφές. Πραγματική νηστεία είναι η απομάκρυνσή μας από κάθε κακία”.

Αναλυτικά η εγκύκλιος αναφέρει:

Βρισκόμαστε γιά μία ἀκόμη χρονιά στά πρόθυρα τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἡ περίοδος αὐτή τῶν σαράντα ἡμερῶν σκοπό ἔχει νά μᾶς προετοιμάσει διά τῆς νηστείας, τῆς προσευχῆς καί τῆς μετανοίας, ὥστε νά ὑποδεχθοῦμε τόν πρός «*τό Πάθος εὐτρεπιζόμενον*» Σωτήρα μας καί νά γίνουμε κοινωνοί τόσον τῶν Παθημάτων Του, ὅσον καί τῆς Ἀναστάσεως Του. Καί ἡ ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἔρχεται νά μᾶς διδάξῃ καί νά μᾶς προτρέψῃ λέγοντας: «*Τό στάδιον τῶν ἀρετῶν ἠνέῳκται. Οἱ βουλόμενοι ἀθλῆσαι εἰσέλθετε, ἀναζωσάμενοι τόν καλόν τῆς νηστείας ἀγῶνα*

…».

Ἡ νηστεία τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς εἶναι θεσμός ἀρχαιότατος. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος μᾶς λέγει ὅτι οἱ Πατέρες τῆς Α΄ Οικουμενικῆς Συνόδου «*συνελθόντες ἐθέσπισαν τεσσαράκοντα ἡμέρας νηστείας, προσευχῆς, ἀκροάσεων ἱερῶν κηρυγμάτων, λατρευτικῶν συνάξεων, ὥστε, ἀφοῦ κατ' αὐτάς τάς ἡμέρας καθαρισθῶμεν ὅλοι ἐπιμελῶς καί διά προσευχῶν καί δι' ἐλεημοσύνης καί διά νηστείας καί δι' ἀγρυπνιῶν καί διά δακρύων καί δι' ἐξομολογήσεως καί δι' ὅλων τῶν ἄλλων μέσων, με καθαράν συνείδησιν, ὅσον τό δυνατόν εἰς ἡμᾶς*» νά ἑορτάσουμε τίς Ἅγιες ἡμέρες τῶν Παθῶν καί τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, προσερχόμενοι στά Ἅγια Μυστήρια, τά ὁποῖα αὐτές ἀκριβῶς τίς ἡμέρες μᾶς παρέδωσε ὁ Κύριος. Καί συνεχίζει ὁ ἱερός Πατήρ ξεκαθαρίζοντας ὅτι νηστεύουμε «*ὄχι διά τό Πάσχα, οὔτε διά τόν Σταυρόν, ἀλλά διά τά ἰδικά μας ἁμαρτήματα*».

Βεβαίως, ἡ νηστεία δέν περιορίζεται μόνο σέ ἀποχή ἀπό συγκεκριμένες τροφές. Πραγματική νηστεία εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσή μας ἀπό κάθε κακία. Αὐτό μᾶς διδάσκει ἕνας ἀπό τούς ὑπέροχους ὕμνους τῶν ἡμερῶν αὐτῶν: «*ἀληθής νηστεία ἡ τῶν κακῶν ἀλλοτροίωσις, ἐγκράτεια γλώσσης, θυμοῦ ἀποχή, ἐπιθυμιῶν χωρισμός, καταλαλιᾶς, ψεύδους, καὶ ἐπιορκίας· ἡ τούτων ἔνδεια, νηστεία ἐστίν, ἀληθὴς καὶ εὐπρόσδεκτος*» (Δευτέρα Α' Ἑβδομ. Ἀπόστιχα).

Μαζί, ὅμως, μέ τήν νηστεία ἡ ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ σέ ἐντονώτερη προσευχή. Τι εἶναι, ὅμως, προσευχή; Οἱ νηπτικοί Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς διδάσκουν ὅτι ἡ αἴσθηση τῆς προσευχῆς εἶναι ἕνα προσωπικό βίωμα, πού δονεῖ τόν ἄνθρωπο «*μετ' εὐλαβείας καί κατανύξεως καί ὀδύνης ψυχῆς*» καί ὁδηγεῖ στήν ἐξαγόρευση τῶν πταισμάτων «*μετά στεναγμῶν ἀφανῶν*». Μέ τίς Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας μας, μάλιστα μέ τό Μέγα Ἀπόδειπνο καί τήν κατανυκτικώτατη Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, καλούμαστε νά βιώσουμε τήν συναίσθηση τῆς ἁμαρτωλότητάς μας καί νά βαθύνουμε τόν αὐτοέλεγχό μας. Αὐτό θά μᾶς ὁδηγήσει σέ ἐντονώτερη προσευχή, βαθύτερη μετάνοια καί, τελικά, σέ καθαρώτερη ἐξομολόγηση ἐνώπιον τοῦ Ἁγίου Θεοῦ καί τοῦ πνευματικοῦ μας πατέρα.

Νηστεία τροφῶν ἀλλά κυρίως παθῶν, προσευχή μετά δακρύων, αὐτοέλεγχος, μετάνοια καί καθαρή ἐξομολόγηση εἶναι τά βήματα πού θά μᾶς φέρουν πιο κοντά στό πνευματικό νόημα τῶν Ἁγίων αὐτῶν ἡμερῶν, πού δεν εἶναι ἄλλο ἀπό τό νά βιώσουμε τό μέγα μυστήριο τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νά ἀναλάβουμε τόν καλόν ἀγῶνα τῆς νηστείας με

προσευχή, μέ «*πένθος χαροποιόν*», με κατάνυξη καί εὐφροσύνη πνευματική. Γιά τόν λόγο αὐτό, σᾶς προτρέπουμε πατρικά, ἀφοῦ συγχωρήσουμε ὁ καθένας ὅσα τυχόν λάθη ἔκαναν ἀπέναντί μας οἱ ἀδελφοί μας, νά διαπλεύσουμε τό μέγα πέλαγος τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς μέ πίστη στό ἔλεος καί τήν ἀγάπη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μέ θερμή καί ἀδιάλειπτη προσευχή, μέ πένθος καί μετάνοια γιά τίς πολλές μας ἁμαρτίες ἀλλά καί μέ χαρά πνευματική, πού μᾶς χαρίζει ἡ διαβεβαίωση τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ ὁποῖος μᾶς λέγει: «*Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόλλυται, ἀλλ' ἔχει ζωήν αἰώνιον*». Δηλαδή, «Τόσο ἀγάπησε ὁ Θεός τόν κόσμο, ὥστε παρέδωσε τόν μονογενῆ Του Υἱό στό θάνατο, ὥστε καθένας πού πιστεύει σ' Αὐτόν νά μήν χάνεται ἀλλά νά ἔχει ζωή αἰώνια».

Ἐπί τῇ ἐνάρξει τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἡ εὐχή μας καί ἡ προσευχή μας εἶναι ὅλοι μας με νηστεία, προσευχή, μετάνοια καί ἐξομολόγηση νά διέλθουμε τίς ἅγιες αὐτές ἡμέρες, ὥστε νά ἀξιωθοῦμε νά ἑορτάσουμε τήν λαμπροφόρο Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ «*λάμποντες*, *ἀστράπτοντες*, *ἠλλοιωμένοι* (=μεταμορφωμένοι)», ἀληθινοὶ Χριστιανοί, «*τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας*».